

Sanskrit-Dialog

Ramhari Timalsina liest aus einem Sanskritbuch vor. Hemant Rajopadhye tritt ein. Er sucht nach einem Buch im Regal. Dabei sieht er Ramhari Timalsina und Pratik Rumde und stellt sich ihnen vor:

हेमन्तः – नमस्ते! नमस्ते! <i>Hemantah - namaste! namaste!</i>	Hemant: Guten Tag!
रामहरिः, प्रतीकः – नमस्ते! <i>Rāmahariḥ, Pratīkah - namaste!</i>	Ramhari, Pratik : Guten Tag!
हे. – मम नाम हेमन्तः भवतः नाम किम्? <i>H.- mama nāma Hemantah. bhavataḥ nāma kim?</i>	H.: Ich heiße Hemant. Wie heißen Sie?
प्र. – मम नाम प्रतीकः अहं भारतीयः <i>P. - mama nāma Pratīkah. aham bhāratīyah.</i>	P.: Ich heiße Pratik. Ich bin Inder.
हे. – बाढ़म्! किं भवान् अपि भारतीयः? <i>H. - bāḍham! kim bhavān api bhāratīyah?</i>	H.: Gut! Sind Sie auch Inder?
रा. – न हि! अहं नेपालादागतः <i>R. - na hi! aham Nepālād āgataḥ.</i>	R.: Nein. Ich komme aus Nepal.
हे. – भवतः नाम किम्? <i>H. - bhavataḥ nāma kim?</i>	H.: Wie heißen Sie?
रा. – मम नाम रामहरिः <i>R. - mama nāma Rāmahariḥ.</i>	R.: Ich heiße Ramhari.
हे. – साधु! <i>H. - sādhu!</i>	H.: Schön! (Das ist ein schöner Name!)
प्र. – भवान् काष्ठमण्डपतः खलु? <i>P. - bhavān Kāṣṭhapandapataḥ khalu?</i>	P.: Sie kommen aus Kathmandu, oder?
रा. – आम्! अहं काष्ठमण्डपनगरात् ... <i>R. - ām! aham Kāṣṭhapāṇḍapanagarāt ...</i>	R.: Ja, ich komme aus Kathmandu.
हे. – बाढ़म्! <i>H. - bāḍham!</i>	H.: Sehr gut!
प्र. – अहं तु मुम्बयीनगरादागतः <i>P. - aham tu Mumbayīnagarād āgataḥ.</i>	P.: Ich komme aus Mumbai.
हे. – साधु! अहं पुणेनगरनिवासी अस्मि <i>H. - sādhu! aham Puṇe-nagara-nivāśī asmi.</i>	H.: Schön! Ich wohne in Pune.
प्र. – अस्तु! <i>P. - astu!</i>	P.: Aha.

हे. – ग्योटिङ्गन्-नगरे किं कुरुतः भवन्तौ? <i>H. - Gyotiṅgan.nagare kiṁ kurutah bhavantau?</i>	H.: Was machen Sie beide in Göttingen?
प्र. – अहमत्र संस्कृतभाषां पाठयामि । <i>P. - aham atra samskrtabhāṣām pāthayāmi.</i>	P.: Ich unterrichte hier Sanskrit.
हे. – बाढ़म्! भवान्? <i>H. - bāḍham! bhavān?</i>	H.: Toll! Und Sie?
रा. – अहं संस्कृतव्याकरणे शोधप्रबन्धं लिखामि। <i>R. - aham samskrtyākaraṇe śodhaprabandham likhāmi.</i>	R.: Ich promoviere über Sanskrit-Grammatik.
हे. – साधु! अहम् इण्डोलोजीविभागे शोधप्रबन्धं लिखामि । <i>H. - sādhu! aham iṇḍolojīvibhāge śodhapatram likhāmi.</i>	H.: Sehr schön! Ich promoviere am Seminar für Indologie.
प्र. – ओह, उत्तमम् । <i>P. - oh, uttamam!</i>	P.: Oh, super!
हे. – अपि रोचते भवते ग्योटिङ्गन्-नगरम्? <i>H. - api rocate bhavate gyotiṅgan-nagaram?</i>	H.: Gefällt Ihnen Göttingen?
रा. – कथं न रोचते? अधिकं रमणीयं ग्योटिङ्गन्-नगरम्! <i>R. - katham na rocate? adhikam ramaṇīyam Gyotiṅgan-nagaram!</i>	R.: Wieso nicht? (Es gibt nichts, was einem hier nicht gefallen könnte.) Die Stadt Göttingen ist sehr schön!
हे. – सत्यं खलु! <i>H. - satyam khalu!</i>	H.: Ja, das stimmt!
प्र. – सत्यं सत्यम् ! अतीव रमणीयम् । <i>P. - satyam satyam! atīva ramaṇīyam.</i>	P.: Ja, wirklich! Sie ist sehr schön.
हे. – आम् आम्! अस्तु तर्हि, मिलावः । मिलामः! <i>H. - ām ām! astu tarhi, milāvah. milāmah.</i>	H.: So ist es! Also, auf Wiedersehen!
प्र. – अस्तु! पुनर्मिलामः ! <i>P. - astu! punarmilāma!</i>	P.: Auf Wiedersehen!
रा. – अस्तु! नमस्ते! <i>R. - astu! namaste!</i>	R.: Machen Sie's gut!

Ramhari liest weiter aus dem Sanskritbuch vor.